

FRIVILLIG: Kjell Kristiansen er en av mange frivillige som sørger for at Tanangers rike, maritime historie bevares for fremtiden. (Alle foto: Geir Arne Løland)

Foredler enorme men

Stiftelsen Kystkultursamlingen i Tananger er opptatt av å vise kystkulturens sterke posisjon i Tananger.

FRIVILLIGHET: Ved første øyekast ser det ut som hvilket som helst sjøhus, på Melingssiden i Tananger. Men bak dørene skjuler utallige skatter seg, faktisk er utstillingen så bred og innholdsrik at enhver skal kunne bli imponert av et besøk her. Museet er organisert i to deler, en stiftelse og en venneforening. Sistnevnte teller mellom 400 og 500 medlemmer, men bare 10-15 stykker utgjør «den harde kjernen», de som deltar på dugnadsarbeidet som sørger for vind i seilene for samlingen. Dugnadsjengen får holde på med det de behersker best.

– Vi har delt oss opp slik at vi har ulike ansvarsområder. Vi har syv bygninger som trenger vedlikehold, så er jeg med og har ansvar for utstillingen og andre

har ansvaret for fartøylene og slikt. Alle vet hva de skal gjøre, og nesten alle har en bakgrunn fra håndverksyrker. Dette er nevedyktige folk som vet hva de gjør, forteller Kjell Kristiansen.

At de ikke er flere enn 10-15 på dugnad mener han er en fordel.

Vi kan ikke være hundre stykker her på dugnad, da går det mer tid til å organisere enn hva vi faktisk får gjort av arbeid. Det er viktig med folk som vet hva som må gjøres og hva de kan bidra med selv, sier han.

En jobb nummer to

Kristiansen ble selv pensjonist for fem år siden, men sier at han aldri har hatt det så travelt som nå. Mellom to og tre tusen timer i året regner han med at de bru-

ker på dugnadsarbeid ved samlingen.

– Vi har mye skoler og bedrifter som kommer her på omvisning. Vi har også vært rundt på alle skoler i området de siste to årene og lært dem knuter, forteller han.

Motivasjonen ifølge Kristiansen er det å kunne ivareta historien for kommende generasjoner.

– Tananger har en enormt rik maritim historie. Vi jobber for å vise slekter etter oss hva som har vært her. Hadde vi for eksempel ikke tatt vare på denne bygningen så hadde den nok ramlet ned til nå. Vi har brukt mye penger på den. I tillegg er vi jo født og oppvokst her, og favner om det som er vårt. Vi liker å ha en hobby, og da er det kjekt å kunne

gjøre noe samfunnsnyttig og, forteller han.

En enorm samling

Kystkultursamlingen eier altså syv bygninger, flere fartøyer og en stor og omfattende samling av gjenstander. Den velkjente losskøyta har de også fått restaurert fra synkeferdig vrak til et klenodium. Alt dette har de greid uten å sette seg i gjeld.

– Vi har fått mye, vi kjøper ingenting. Nesten alt vi har fått kommer fra kommunen. Alt begynte med far min. Da han var blitt pensjonist syntes han det var for gale at mye av det han hadde vokst opp med var i ferd med å forsvinne. Han startet samling hjemme, men det ble fort for lite plass, forteller Kristiansen.

AUTENTISK: Loftet er en del av utstillingen men bærer mindre preg av å være iscenesatt.

SIKKERHET: Utstillingen består av mange små, uvurderlige gjenstander. Plexiglass sørger for sikkerheten.

gder Tananger-historie

Blant gjenstandene finnes også «rosiner i pølsa» som de ikke har andre steder.

– Vi har blant annet en navigatør-regnestav fra 1600-tallet som de ikke en gang har i Oslo, sier Kristiansen fornøyd.

Samlingen inneholder også en rekke nyere relikvier, blant annet fra flere av skipene som har forulykket langs kysten utenfor Tananger, både i eldre og nyere historie.

Begrenset økonomi

Av kommunen får de rundt 150.000 kroner i året, som sammen med medlemskontigenten dekker utgifter samlingen har i løpet av året. Kommunen har derimot vært på banen med ytterligere midler til sårt trengte oppgraderinger.

– Kommunen spanderte på

« Folk fra andre museer i Norge gaper og er imponert over hvor mye vi faktisk har.

KJELL KRISTIANSEN, FRIVILLIG

oss 500.000 kroner i forbindelse med nytt sprinkleranlegg, sier Kristiansen.

Samlingen er også strenge på dette med utleie av lokaler. Dette bunner ut i strenge brannforskrifter.

– Dette er et superbrennbart bygg, som setter begrensning for hvor mange vi kan ha her inne. I dag kan vi ha 50 personer her. Hvis vi skal ha slikt som bryllup så må vi gå brannvakt selv. Vi jobber nok som det er om vi ikke skal gå her på sene kveldene i tillegg, forklarer Kristiansen.

Ønsker yngre velkommen

Per i dag består et flertall av samlingens medlemmer av det Kristiansen beskriver som «godt voksne mennesker». Noen yngre dukker opp i blant, men generelt er altså medlemmene eldre.

– Vi kunne tenke oss å rekruttere flere av de yngre. Det kommer noen av dem for eksempel når vi seiler med losskøyta. Noen av dem har vært i speideren og synes seiling er kjekt. I fjor prøvde vi å få inn nye medlemmer, og da fant vi faktisk tre jenter i 30-årene. De har blitt sosialkomiteen i venneforeningen, de

arrangerer ting. Sist arrangerte de quiz, da kom det så mange at vi ikke hadde plass til alle. Vi har ikke fått tid til å ta oss av den sosiale biten selv, men det har de virkelig fått til de damene, sier Kristiansen.

Med befolkningsveksten som Tananger opplever i kjølvannet av utbygging håper Kristiansen at flere vil ta turen innom samlingen for å se hva Tananger har betydd for folk tidligere.

– Mange vet ikke hvor mye vi faktisk har her, vi har faktisk veldig mye. Folk fra andre museer i Norge gaper og er imponert over hvor mye vi faktisk har, avslutter han.

GEIR ARNE LØLAND
geir.arne@solabladet.no